

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

Migránsok és menekültek a karácsonyi történetben

Igei gondolatok karácsonyra, aktuális problémák kapcsán

Az utóbbi hónapokban került be a magyar köznyelvbe a „migráns” szó. Szótári jelentése „vándorló, lakóhelyet változtató (személy)”, valójában a kivándorló (emigráns) és a bevándorló (immigráns) együttes megnevezésére szolgál a társadalomtudományi (szociológiai, demográfiai stb.) szaknyelvben. Mivel azonban a menekülteket a hivatalos propaganda, és ennek nyomán a sajtó előszeretettel nevezi migránsnak, a szó gyorsan polgárjogot nyert a köznyelvben is. A menekült és a migráns viszont nem ugyanaz – erre még az ENSZ is figyelmeztetett. Az

ENSZ szerint menekült az, aki fegyveres konfliktus vagy üldöztetés miatt menekül el a hazájából. Velük ellentétben a migránsok nem közvetlen fenyegetés vagy üldöztetés elől hagyják el országukat, hanem egy jobb élet reményében érkeznek egy új országba, ahol munkát találhatnak, vagy tanulhatnak, esetleg újraegyesíthetik csa-

De kik is voltak a napkeleti bölcsek? A keresztyén hagyomány szerint hárman voltak, közismert nevük: *Gáspár, Menyhért és Boldizsár*, ám ez nem a Bibliából származik, ezért a Szentírás alapján csak abban lehetünk biztosak, hogy egynél többen voltak és az ókori Keletről származtak. Asztrológusok lehettek, akik egyúttal csillagjósolással és álmofejtéssel foglalkozhattak. Feltehetőleg *Mezopotámiából* vagy *Perzsiából* érkeztek. Az új csillag megjelenése a bölcsek számára azt jelentette, hogy világtörténelmi személyiség született, és ez készítette a pogány tudósokat a hosszú zarándokút megtételére, vagy mondjuk úgy: migrációjukra.

A napkeleti bölcsek migrációja azonban teljesen különleges. Ők nem egy jobb élet reményében érkeztek egy új országba, ahol munkát találhattak, hanem bizonyosak voltak abban, hogy egy imádatra méltó király született, ezért tették meg a hosszú zarándokutat. Hódolatukat szerették volna kinyilvánítani a megszületett király előtt, és készek voltak kincsesládájukat megnyitni és a legértékesebb ajándékokat: aranyat, tömjént és mirhát adni Jézus

folytatás a 3. oldalon

„Lelkem várja az Urat!”

*„Gazdag Ő, meg tud váltani”
Zsolt 130,7*

Meglepődve tapasztaltam néhány évvel ezelőtt, hogy szinte még el sem kezdődött az advent szép hava, mikor bizonyos kegyes, vagy ál-kegyes mozgalmi szóvivők harsány hangon csatároztak a karácsony megünneplése ellen. Szemünkre hányták, hogy ránk ereszkedett a „karácsonyi láz”. Altala megbetegedve másra sem tudunk gondolni ilyenkor, csak a bevásárlásra, az eszem-iszomra, a karácsonyfa felcicomázására, és hogy most aztán kedvünkre „kikapcsolódhatunk”. – És ez, kérem szépen, nem egyéb, mint keresztyén bálványimádás!

Idézték tele-szájjal – úgymond – az Úr szavát, főleg erre szorítkozva, hogy „ünnepeiteket gyűlölöm én” /Ésaiástól idézve, kiragadva az egészet az összefüggései közül!/, „Gyűlölöm, terhemre vannak!” – Vagy Ámószt hívták tanúul, aki így zokog, látva a mélyen megromlott istentiszteleteket Izraelben: „Ünnepségeket ki nem állhatom!”

folytatás a 3. oldalon

ládjukat. A menekültekkel ellentétben nekik nem feltétlenül okoz problémát a hazatérés.

Meglepőnek tűnhet, de még a karácsonyi történetben is találkozunk migránsokkal (vándorlókkal) és menekültekkel. Gondoljunk a napkeleti bölcsek migrációjára, illetve a „szent család” menekülésére.

A napkeleti bölcsek migrációja

A napkeleti bölcsekről azt olvassuk a Bibliában, hogy egy új csillag feltűnését észlelték, és ebből megértették, hogy egy király, pontosabban ahogyan ők mondták: a „zsidók királya” született.

A TARTALOMBÓL

English section - pages 9-10.

Adventi és karácsonyi írások

Gyülekezeti hírek: Alhambra

A nagy utazás: Füredi Kamilla

Miért memorizáljunk igéket?

Ünnepi könyvajánló

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak!

Adventben egyrészt karácsonyra várunk, amikor is otthon és a gyülekezetben Isten igéje legcsodálatosabb üzeneteit hordozó verseit fogjuk olvasni, tanulmányozni az Ó és Újszövetségből egyaránt. Másrészt a Krisztus második visszajövetelére gondolunk és készülünk. Megváltónk nem csak megígérte, hogy visszajön, s ezzel egy egészen új világ veszi majd kezdetét, hanem elmondta azt is, hogy nehéz időszak lesz az, de fel lehet készülni rá, és készen is lehetünk – jönlhet nem tudjuk érkezése idejét. A világ is adventet hirdet – a maga módján. Félelmetes jövővel, vagy éppen jövőtlenséggel ijesztgeti a szorongásra egyébként is hajlamos embert. Az ordító oroszán valóban szerte jár, s keresi áldozatait. Egyre fokozódó terrorhullám járja át földünket – legutóbb *San Bernadino*, előtte *Párizs*. S holnap? Azt próbálja agyunkba-szívünkbe lopni, hogy holnap mi következünk. Am Isten népe gondolkodását nem a gonosz irányítja. Mi már régóta tudjuk, hogy ha magunkra maradnánk, ha csak rajtunk múlna, elvesznénk; de azt is, hogy Urunk Jézusban velünk az Isten – aminthogy egyik neve éppen ez: Immánuel - s Vele győzni fogunk.

50 év nem sok idő, s mégis rengeteget változott ez idő alatt a világ. Adventben egy fél évszázada írt versem egy részletevel kívánok értelmesen és mégis örömmel telő adventet olvasóinknak. Nem a tényleges vihar lekicsinylése vezet célra, hanem az abban való megerősödés, hogy Jézus Krisztusban velünk

az Isten, és Őérette miénk az Isten országa, sőt egy darabig még ez a mostani is.

„Fütyülésszerű nyomasztó sikoly
Repülőzúgás mindenütt
Büszke bomba rikoltva robban
Hullámanak a falak
Szikrázik a föld -
Föld
Háborgó tenger
Nagy Vietnám
Hullámaid lassan kiöntenek
Belzebúb belopta kakukktójását
Földfészünkbe
A háború lassan háborog
Dühöng
Örjöng
Kihányja az énekes fiókákat
Téged
Engem
Az emberiséget

Fütyülésszerű nyomasztó sikoly
Repülőzúgás mindenütt

Talán alszol Uram?

Ha nem törödsz velünk
Elveszünk"

És lön nagy csendesség (1966)

Hála, hogy törődik velünk. A decemberi írásaink nagy része is erről szól. **Mozog az egész világ, s mi az egyetlen állandóra hagyatkozhatunk.** Egyenként is – mint például *Füredi Kamilla* misszionárius, gyülekezetileg is – mint az *alhalmbrai* testvérek: gyermekbemutató, bemerítés. Isten igéjével a kezünkben, meg az emlékezetünkben is (cikkünk az 5. oldalon). szerk.

Az épülő torontói imaház az új kereszttel - imádságaink egyik állandó tárgya.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

MIGRÁNSOK ÉS MENEKÜLTEK A KARÁCSONYI TÖRTÉNETBEN

folytatás az 1. oldalról

Krisztusnak. Ezt követően pedig félreérthetetlen álombeli kijelentésre volt szükségük, hogy lemondjanak a Heródeshez való visszatérésről és „más úton” térjenek vissza hazájukba.

Lelki szempontból nagyon nagy jelentősége van a „más úton való hazatérésnek”. Ha valaki találkozik ugyanis Jézus Krisztussal és elismeri Őt élete Urának és Királyának, annak az embernek semmiképpen sem folytatódhat ugyanúgy az életútja mint addig. A Biblia pedig ezt az életút-változást nevezi megtérésnek.

A „szent család” menekülése

A másik meglepő dolog a karácsonyi történetben, hogy menekültekkel is találkozunk benne. Mégpedig a „szent család” meneküléséről értesülünk. Heródes ugyanis, amikor értesült az új király születéséről, előbb nyugtalan lett, majd tudakozódott az írástudóktól, hogy a próféciákban mi áll erről, végül titokban arra kérte a napkeleti bölcseket, hogy majd térjenek vissza és informálják őt is a részletekről, mivel szeretne ő is elmenni és imádni a megszületett királyt. Valódi szándékai csak később derültek ki, amikor elküldte katonáit Betlehembe, hogy meggyilkolják a kétévesnél fiatalabb fiúgyermeket.

Heródesről köztudott, hogy hatalmának megtartása érdekében mindenre képes volt. Még saját fiait is megölette, mert féltette tőlük trónját. Augustus császár véleménye szerint: „Heródes disznójának (görögül: hűsz) jobb lenni, mint fiának (hüiosz), mert előbbinek nagyobb esélye van az életbenmaradásra.”

Az Úr angyala azonban megjelent Józsefnek álmában, és arra szólította, hogy keljen fel, vegye a gyermeket és anyját, meneküljön Egyiptomba, és maradjon ott, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermek Jézust. Érdekes módon a Szentírás hallgat arról, hogy mi történt a „szent családdal” Egyiptomban, viszont ennél sokkal fontosabb, hogy Jézus Krisztus földi élete során mindenféle élethelyzetet átélt, még menekült is volt. Ezért tud minden emberhez megfelelően viszonyulni.

Karácsony ünnepén az alapvető kérdés azonban az: hogyan viszonyulunk mi a Királynak? Készek vagyunk teljesen átadni életünket, hogy Ő gyakorolhassa uralmát felettünk? Vagy pedig foggal-körömmel ragaszkodunk saját akarathoz és teljességgel kizárjuk Krisztust az életünkben? A helyes és bölcs magatartás ma sem lehet más, mint őszinte szívvel imádni a Királyok Királyát.

Az Egyiptomból kihívott fiú esete

Máté evangélista Hóseás próféta könyvének 11. részéből, az 1. versből idézi: „Egyiptomból hívtam ki az én fiamat”. A próféta szavai Izráel népére vonatkoztak. Ha elolvassuk a próféta könyvének ezt a szakaszát, akkor megértjük, hogy Isten a zsidók hálátlanságát akarja bemutatni. Mert bár Ő szerető Atyaként gondoskodott népéről, fiairól, gyermekeiről, és ez a gondoskodása leginkább abban mutatkozott meg, hogy Egyiptomból kiszabadította őket, mégis a nép hálátlanul hátat fordított Istennek, és engedetlenségükkel megbántották Őt. A „fiam” alatt elsősorban Izráel népét kell tehát értenünk. Isten Egyiptomból, a bűn legnagyobb mélységéből, nyomorúságából, a rabszolgaságból szabadította meg az Ő népét.

De hogyan kapcsolódik mindez a prófécia Jézus Egyiptomba meneküléséhez? Ahogyan Izráel számára az Egyiptomból való kijövetel újjászületést és megmenekülést jelentett, úgy Jézus Krisztus váltsága is ezt hozza el számunkra. Jézus Krisztus is az ember nyomorúságába született, abban élt, de onnan szabadítja ki és vezeti ki az Ő népét a halálból az életre. Azért kellett Egyiptomba menekülnie és onnan kijönnie, hogy még Izráel népe is megérthesse: Ő a megígért Szabadító, aki megszabadítja az Ő népét annak bűneiből.

Miben állt vagy miben áll a te Egyiptomod, kedves Olvasó? Hozott-e már ki téged Isten csodás módon Egyiptomból? Hálás vagy-e az Úrnak azért, hogy kiszabadított a bűn rabságából és a megtérés útjára vezetett?

Kövesd hűséggel Uradat és legyen áldott karácsonyod ebben az évben is.

Horváth Ferenc lelkipásztor

LELKEM VÁRJA AZ URAT!

folytatás az 1. oldalról

Szelíd határozottsággal fölemelem szavamat ez ellen a fröcsögő lesajnálás ellen. – Isten nem ünnep-ellenes, hanem bűn-ellenes. Nem boldogság-ellenes, hanem boldogító. Pál ki meri mondani konkrétan is, hogy „ez pedig a **BOLDOG ISTEN dicsőségéről** szóló evangélium” /1Tim 1:11./. – A mennyei Atya együtt örvendezik a gyermekké lett FIU imádoival. Angyalok harsonáznak, hallja az egész föld az üdítő harmóniát, az égi énekesek szerte szárnyaló dallamait.

A mennyországot nem tudjuk más-ként elképzelni, csak úgy, mint egy olyan dicsőséges állapotot, ahol és amikor örök ünnepünk lesz, együtt a mennyei seregekkel, és a fő helyen ott ül majd az Üdvözítő hófehér ragyogásban, mi pedig örülünk és üjjongunk, mert eljött a Bárány menyegzője. Boldogok, akik hivatalosak erre a mennyei ünnepségre.

En a karácsonyt az égi ünnep előképének tekintem. Várán várja a hívő nép Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését. Azon a betlehemi éjszakán Mária és József, a pásztorok és a bölcsek „várták a mennyből Jézust”. Hit által ma is megtörténhet mindenkivel, aki a Jézus Krisztussal való találkozásra vár. Ő szívesen belép kunyhóba és palotába, s ha talál valahol egy kis meleg zugot, ott valósággal megjelenik. Nem ő vár ajándékokra, hanem ő adja önmagát ajándékol. Neked, nekem, nekünk, mindenkinek, aki föl akar emelkedni a jel-csillag magasába.

Erre vágyom én karácsonykor, nem pedig a forintjaimat a tárcámból kiimádkozó, mohó reklám-zsargon-zsonglőrök butító szédítéseire.

Jelen pillanatban adventra vágyom és várok. Az adventi hetek vásár- és hétköznapijain pedig a „szentestére” várok. Várom, hogy alászálljon „szent teste” az emberré lett Üdvözítőnek. „Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek”. „Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!” /Zsolt 57:8, 12/.

És ha tényleg elérkezik a karácsony, otthonunkban leülünk kettesben a gyertyafény és néhány friss fenyőág illatos langymelegében, imádkozgatunk, elolvassuk a „Szent” születésének örökszép történetét a régi Károli szerint, és kezünk énekelni: „Mennyből az angyal... Mert született ma nekünk, aki az Úr Krisztus.” – Hallelluja!

Gerzsényi Sándor

VALÓBAN ?

Olyan vigyázatosan fogta a még véres csöppseget, mintha most tartana először újszülöttet a kezében. A Szerbiából érkezett, zsúfolt buszon szülő anyát még nem látta orvos. A Vöröskereszt sátrához tartott velük. Az új anya egy Európába tartó migráns. A segítő? Egy roma nőtestvérünk, maga is négy gyermek anyja.. Jillian Melchior írt róluk a Wall Street Journal „Houses of Worship” rovatában (2015. okt. 22).

A vukovári roma gyülekezet testvérisége a migráns-áradatban feléjük sodródók között missziózik. Őket is váratlanul érte ez a kihívás. Szolgálnak, a félelmeiket sem tagadva. Az újságíróról figyelmét nem kerüli el, hogy a roma gyülekezet lelkipásztorának feleségét, Biljana Nikolić-ot a kismama hozzátartozói gyanakodva, szorosan követik, amint a nagy felfordulásban segíteni igyekszik.

Később, az újságíró kérdéseire adott válaszokból ismerjük meg Biljana történetét. Emlékszik, hogy rajtuk is segített egy keresztyén házaspár. Kéregetésből éltek, pedig akkor másoknak is alig volt. A gyerekekről napon melegített vízzel mosta le a koszt, mégis meghívták őket, a cigányokat, a gyülekezetbe. Először ő, majd a férje is, megtértek. Hamarosan megalakult az első roma gyülekezet Horvátországbán...

„Amikor megkérdeztem tőlük, hogy miért ilyen jók hozzánk, azt felelték, hogy ők Jézus példáját követik.” En ezt találtam a legfontosabb mondatnak ebben a cikkben. Szinte érezni, amint az író nő mélyleg: Mi lenne a legalkalmasabb háttér egy kis hívó közösség szeretetszolgálatának a bemutatására ebben a zavaros helyzetben? Fel is idézi a romák történelmi

MEGŐRZI AZ ÚR A TE KI- ÉS BEMENETELEDET! (Zsolt 121,8)

*Minden reggel egy új „kimenetel,”
minden este békés „bemenetel.”
Megragadom az erős kezét,
ki a bizonytalanságon át is
erősen, biztonságosan vezet.
Lecsendesíti a nyugtalan szívét,
megáldja az otthoni csendet,
s készíti nekem odafenn a helyet.*

Oláh Lajosné

hányattatásait. Érzékelteti az idegen tömegek rémítő hatását. Felsorol néhányat az európai kormányok (köztük a magyar) és a világnézeti örökségével bajlódó öreg kontinens végleteket sem kerülő reakcióiból.

A „háttér” azonban a helyi roma gyülekezet esete. A múlt nyáron beszakadt a gyülekezeti házuk tetőzete. A településükön nem mozdult senki, hogy segítsen. Ideiglenesen, még csak bérletre sem akadt a cigány gyülekezetnek hajlék. Segítséget azonban kaptak - a hívóktól; - közelről, és még a távoli Kínából is.

Így történt, hogy a vukovári roma gyülekezet testvérisége a migráns-áradatban feléjük sodródók között missziózik. Őket is váratlanul érte ez a kihívás. Szolgálnak, a félelmeiket sem tagadva.

... és mindez a Wall Street Journal-ban!

Novák József

EGY TEST TAGJAI VAGYUNK

Tovább gondoltam a múlt vasárnapi hasonlatot.

Miért van az, hogy amikor véget ér a film a moziban, és elkezd pörögni a képernyőn egy csomó apróbetűs felirat, akkor mindenki feláll és megy kifelé a teremből. Eddigi mozis tapasztalatomból kiindulva, nem láttam még senkit ott időzni, próbálni kisilabizálni a feliratokat amíg az utolsó is lepereg a képernyőn. A nézőt az nem érdekli. Ő a főszereplők miatt jött, no meg a film üzenete miatt, meg a látvány miatt. Kit érdekel az a hosszú lista a végén?

Na jó! Miről is szól az a hosszú lista?

A listán ott szerepel mindenki, aki hozzá járult a film elkészítéséhez: ott áll az összes szereplő és mellékszereplő neve (ha csak egy pillanatig is jelentek meg a filmvásznon), aztán a rendező, az operatőr, a segédei, a díszlettervezők, a díszletszerelők, a hangtechnikusok, a sminkesek, a varrónők, a felszerelést szállítók, a rakodók, a szakácsok, a mindenféle segítők, és még hosszú a lista...

Ezek azok a személyek, akik nélkül nem jöhetett volna létre a film. Ezek azok a személyek, akik a háttérben dolgoztak keményen. A film sikere múlt az ő pontos, minőségi munkájukon. Egyetlen cél érdekében dolgoztak összehangoltan, precízen és kitartóan.

Vajon nem erről szól a gyülekezet?

Múlt vasárnap volt egy csodálatos napunk. Bemerítés, hálaadó ünnepély, közös ebéd... Valaki csodálattal megjegyezte: milyen öröm volt ma az Úr házában!

Elgondolkoztam ezen. Hogy is állt össze ez a nagyszerű nap?

A főszereplőkre emlékszünk, ugye? Aki prédikált, aki a bemerítést végezte, a bemerítkezők, a zongorista, a zenészek, az énekesek, a biznyságtévők. Láttuk őket, hallottuk őket, élveztük az áldást amit Isten Lelke adott általuk. Igen ám, de voltak még háttér szereplők is.

Akik a bemerítő medencét beszerezték, sok telefonálással, utazással, szállítással utánajártak, amíg meglett. Akik az oltárt díszítették, akik az ebédleaszatokat felállították és megterítették.

Aztán voltak, akik a saját pénzükből fizették és beszerezték a kenyeret, megrendelték és elhozták a süteményeket, az üdítőket, voltak akik beszerezték és elkészítették a finom hálaadási ebédet. Voltak, akik beszerezték az ünnepi bulletin lapokat, összeállították a programot, és kinyomtatták, és beszerezték a bemerítési emléklapokat, megírták és kiosztották. Voltak akik fényképezték és filmezték az egész napot. Voltak, akik biztosították a hangosítást, és elkészítették a hangfelvételeket, kezelték a kivetítést. És voltak, akik elmosogattak és feltakarítottak az ebéd után. És voltak, akik megtisztították, összehasongolták és visszaszállították a bemerítő medencét... és voltak, akik végig imádkoztak és adakoztak, azért, hogy ez a nap létrejöjjön. Nem lehetett volna szép ünnepünk és nagy öröm az Úr házában, ha mindezeket a munkákat nem végeztük volna el.

Amikor visszagondolunk a múlt vasárnapra meglehet, hogy csak a látványos szolgálatokra emlékezünk, az „akcióra”, az üzenetre, az öröme, a jó hangulatra.

De ne menjünk úgy tovább, mint a film végén a mozinéző. Álljunk meg egy kicsit, és zárjuk a szívünkbe ezt a fontos tanulságot.

Mindenkinek fontos volt a szolgálata, és minden szolgálat, akármilyen jelentéktelennek tűnjön is, lelki szolgálat volt, része volt az istentiszteletnek. Mi ezen a helyen az Urat szolgáljuk együtt.

Mindenkinek a munkájára és a tálen-tumára, az ügyességére, és a kreativitására szükség van.

Mert egy test tagjai vagyunk, és ez a Krisztus teste, a Gyülekezet!

Lukács János

MIÉRT MEMORIZÁLJUNK IGÉKET?

Harmadkézből tudom, hogy *dr. Howard Hendricks*, a dallasi Teológiai Szeminárium tanára egyszer azt a kijelentést tette, hogy ha rajta múlna, akkor a dallasi Teológiai Szeminárium valamennyi hallgatójának ezer igeverset szó szerint meg kellene tanulnia, mire elvégzi az iskolát.

Dallas Willard, a dél-Kaliforniai Egyetem filozófiaprofesszora a következőt írta: „*A Biblia memorizálása alapvető fontosságú a lelki formálódáshoz. Ha választanom kellene a lelki élet területei közül, az igeverstanulást választanám, mert ez alapvető módja annak, hogy azzal tápláljuk a gondolatainkat, amire igazán szükségünk van. Ennek a törvénykönyvnek nem lenne szabad eltávoznia az ajkadról. Ott van csak igazán szükségem rá! Hogyan kerül az ige a szádba? A memorizálás által.*”

Chuck Swindoll írta: „*Nem ismerek a keresztény életben még egy olyan gyakorlatot, amely gyümölcsözőbb lenne, mint az igeverstanulás. Nincs még egy olyan gyakorlat, amely nagyobb szellemi haszonnal járna! Az imaéleted meg fog erősödni. A bizonyágtételeid erőteljesebb és hatékonyabb lesz. A hozzáállásod és szemléletmódod változni kezd általa. A gondolkodásod körülmények között és engedelmebb lesz. Nő a bizalmad és a magabiztosságod. A hited megszilárdul.*”

Az egyik ok, amely *Luther Márton* ahhoz a nagyszerű felismeréshez vezetett, hogy a megigazulás csak hit által lehetséges, az volt, hogy még az ágoston-rendi kolostorban *Johann Staupitz* az Ige szeretetére nevelte. Abban az időben, amikor úgy válhattak az emberek a teológia doktoráivá, hogy egyáltalán nem olvasták a Bibliát, *Luther „falta”* az Igét. Elmondása szerint egyik professzortársának, *Andreas Karlstadtnak* nem is volt Bibliája, amikor a teológiai diplomáját megszerezte, de még jóval azután sem. *Luther* olyan nagy részt memorizált a Bibliából, hogy amikor az Úr felnyitotta a szemét a megigazulás igazságára a Róma 1:17 alapján, ezt mondta: „*Emlékezetből azonnal végigfutottam az Igén*”, hogy alátámassza felismerését.

Miért tarthatjuk az Igék memorizálását elengedhetetlennek a keresztény életben?

1. Segít hasonlóná válni Krisztushoz

Pál írja: „*Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.*” (2Kor 3,18).

Ha Krisztushoz hasonlóvá válunk, akkor szüntelenül látnunk kell őt. Ez történik az Ige által. „Az Úr még többször is megjelent Silóban azután, hogy kijelentette magát Sámuelnek Silóban az Úr igéje által.” (1Sám 3,21). A Biblia memorizálásának hatására rendületlenül tudunk Jézusra tekinteni és tisztában látjuk őt.

2. Segít naponként győzedelmeskedni a bűn felett

„*hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Ugy, hogy megtartja igéjét.*” „*Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.*” (Zsolt 119,9.11). Pál mondta, hogy a Lélek által meg kell ölnünk a test cselekedeteit (Rm 8,13). A fegyverzetünk egyik darabja pedig a „*Lélek kardja*”, amely az Isten igéje (Ef 6,17). Ha emlékezetünkbe idézzük a Szentírást, amikor a bűn a testet bűnös cselekedetekre csábítja, akkor meglevenedik előttünk, hogy mennyivel értékesebb és szebb az, ami Krisztus által a miénk, mint amit a bűn kínál, és így az Ige legyőzi a kísértést.

3. Segít naponként győzedelmeskedni a Sátán felett

Amikor a sátán megkísértette a pusztában Jézust, ő emlékezetből idézte az Igét és így győzte le a sátánt. (Mt 4,1–11)

4. Vigasztalást és tanácsot tudsz adni azoknak, akiket szeretsz

Amikor valakinek szüksége van a vigasztalásra és a tanácsra, nem biztos, hogy éppen kéznél van a Bibliád. Ilyenkor jó, ha fejből idézed az Igét. Emellett a szívedből szóló igének rendkívüli ereje van. Ahogyan a Péld 25,11 írja: „*Mint az aranyalma ezüsttányéron, olyan a helyén mondott ige.*” Amikor az Isten szeretetével teli szív Isten igéjével teli gondolatokat ébreszt, akkor áldás árad a szájából.

5. Segít megosztani az örömhírt a nemhívókkal

Gyakran adódik alkalmunk az örömhír megosztására. A helyzethez illő igeverseknek pedig átütő ereje van. Ha pedig ezeket úgy tudjuk magunktól idézni, mintha csak a Bibliából olvasnánk, az már önmagában tanúsítja, milyen értékesek ezek az igék számunkra. Mindnyájunknak össze kellene tudnunk foglalni az evangéliumot négy fő pontban:

1. Isten szentsége, törvénye, dicsősége
2. az ember bűne, lázadása, engedetlensége
3. Krisztus halála a bűnösökért

4. az örök élet ingyen való ajándéka hit által

Tanulj meg egy-két verset minden ponthoz, hogy alkalmas és alkalmatlan időben egyaránt számot tudj adni róluk.

6. Közösséget teremt Istennel a benne és az ő terveiben való gyönyörködés által

Akkor kerülhetünk közösségbe Istennel és követhetjük őt, ha elmélkedünk az ő tulajdonságain és kifejezzük neki az iránta való hálánkat, csodálatunkat és szeretetünket, és kérjük, hogy segítsen minket úgy élni, hogy az életünk ezeket a tulajdonságokat tükrözze. Eppen ezért, ha Istentől szóló igéket raktározunk el az emlékezetünkben, az segíteni fog, hogy úgy viszonyuljunk Istenzhez, amilyen ő valójában. Például, képzelj el, hogy egy nap képes leszel emlékeztetbe idézni a következőt:

„*Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy. Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké. Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. Amilyen messze van napkelet napnyugtától, olyan messzire veti el vétkeinket. Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az Úr az istenfélőkhöz. Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk.*” (Zsoltárok 103,8–14)

Szándékosan a „gyönyörködés” szót használtam, amikor azt mondtam, hogy „közösséget teremt Istennel a benne és az ő terveiben való gyönyörködés által”. A legtöbben érzelmileg korlátozottak vagyunk – valójában mindnyájan. Nem tapasztaljuk meg Istent az érzelmi képességeink teljességével. Hogyan változhat ez? Az egyik módja ennek, ha megtanuljuk a Biblia érzelmi kifejezéseit és ezeket mondjuk el az Úrnak és egymásnak, amíg részünk nem válnak. Ilyen például a 103. zsoltár első verse: „*Aldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!*” Sok ember számára ez nem egy természetes kifejezőmód, de ha memorizáljuk ezt, vagy más érzelmi megnyilvánulásokat a Bibliából, és gyakran mondjuk el ezeket, kérve az Urat, hogy tegye ezeket az érzéseket valóságossá a szívünkben, akkor növekedni tudunk majd ezekben az érzésekben és a kifejezésükben. A lényünk részévé fog válni. Érzelmi korlátozottságunk szűnni fog majd, és egyre inkább képessé válunk, hogy méltóképp tudjuk Istent dicsérni és hálát adni neki.

Más érvek is vannak, hogy miért érdemes igéket memorizálni. Remélem, hogy a gyakorlatban fogod ezeket meg tapasztalni.

John Piper (Szolgatárs, 2015/1)

ALHAMBRA

November 22-én tartottuk gyülekezetünkben a hálaadó napot. Számon vettük Isten gondviselését, és örömmel fogadtuk azokat az áldásait is, melyeket aznap tapasztalhattunk.

Gyermek-bemutatással kezdődött az istentisztelet. *Őri István és Ibolya* először hozta imaházba fiukat, *Őri István Ferencet*. A kis István október 2-án született, sok örömet hozván szüleinek, nagyszüleinek és gyülekezetünknek. *Novák testvér* a nevek magyarázatával kezdte a bemutatást, majd biztatta a gyülekezetet, hogy mindnyájan kísérjük felelősséggel a kisfiú életét, jó példa legyenek előtte és imádkozzunk érte. A szülőket intette, hogy igazságban járjanak. Az *Őri* házaspár, majd *Novák testvér* fohásza után lelkipásztorunk körbe vitte az újszülöttet a padok közt; aki figyelemmel szemlélte a rá mosolygó arcokat.

Isten gondviselését kérjük továbbra is a szülők életére, hogy hitben nevelhessék gyermeküket. Istvánkának növekedést és fejlődést kívánunk.

Az istentisztelet központi eseménye *iff. Balla Zsigmond* bemerítése volt. Zsigmond Jézus példáját követve bemerítéssel tett vallást hitéről. Bizonyosságtételére korábban került sor, mikor elmondta, hogy milyen nagy hatással volt rá a New York-i konferencia és hogy ott ért meg benne a gondolat, hogy életét teljesen Istennek adja. Mostani hitvallásában a 'hogyan tovább'-al foglalkozott; céljairól és elhatározásáról tett bizonyosságot. Vendégünk volt *Juhász Róbert*, aki köszöntötte Zsigmondot, biztatván, hogy szilárdan álljon meg a hitben, és legyen példa a körülötte levőknek. Figyelmeztetett, hogy mostantól több támadásra számíthat, és jobban nézik minden cselekedetét, de legyen

erős, kitartó és bízson Istenben, aki mindig vele lesz. A bemerítés után lelkipásztorunk kézzel a szívvel imádkozott Zsigmondért, ezt követően az énekkar elénekelt az *Aroni* áldást.

Novák testvér prédikációjával záródott a hálaadási istentisztelet. Mind ezért és mindenért hálát mondtunk az Úrnak.

Az ünnep folytatásaként közös ebéd volt, amivel a Balla család szolgált. Gazdagon megterített asztalok körül adtunk hálát továbbra is a megtapasztalt áldásokért.

Imádságunk az, hogy Isten vigyázza a frissen bemerített Zsigmondot és vezesse továbbra is, hogy példamutató élete legyen.

Isten kegyelmét szemlélhettük a gyermek bemutatás és a bemerítés során is. Adja az Úr, hogy a jövőben is sok ilyen alkalomban legyen részünk itt Alhambrában, és szövetségünk minden gyülekezetében. *Őri Kulcsár Ibolya*

A NAGY UTAZÁS

Nem annak készült. Csak összeszedtem néhány pulóverem és felmentem a fővárosba, hogy kivizsgáltsam magam egy privát orvossal. Néhány órán belül *Sierra Leone* legnagyobb kórházában találtam magam, ahol megállapították, hogy súlyos betegségben szenvedek. A főorvos azonnal azt javasolta, hogy rendeljem meg a repülőjegyet, mert nem vállalják a felelősséget. Megnyomtam a vészcsempőn telefonon, Facebookon és megindult az imahadjárat. Az orvosok elkezdtek belém önteni az afrikai vért, hogy ki bírjam az utazást. A főnököm elrohant *Makenibe*, hogy néhány ott maradt ruhámat összeszedje. A *Szeretetszolgálat* elküldte értem egyik munkatársát a repülőjeggyel együtt. Rövid búcsú a kórházban, nővérek és orvosok buzgó imádságokkal ajánlottak az Úr oltalmába. Egy úrvacsora az EBM vendégházában (lásd 1. kép), azután egy kimerítő repülőút.

Ferihegyen már a mentők vittek a László kórházba, ahol megerősítették az afrikai orvosok diagnózisát, *krónikus limfoid leukémiát* állapítottak meg, és azonnal elkezdtek a kemoterápiás kezelést. Mivel a baj általában nem jár egyedül, a malária is kitört rajtam, az afrikai vérátömlesztés miatt fájdalmasan megduzzadt a jobb karom, amit aztán szepszisként kezeltek. Valamilyen enyhe lefolyású vérhast is kimutattak, ezért a hematológiáról átkerültem a Trópusi Betegségek osztályára. Egy hónappal a Budapestre érkezésem után mehettem, egyelőre nem haza, hanem a bátyám házába, aki rendelkezésemre bocsátotta az egyik hálószobát az alagsorban. Nagy óvatossággal közlekedtem fel és le a tizenöt lépcsőn, mert a betegség, a kemoterápia és a nagy súlyvesztés (kb. 40 kg-t fogytam) miatt egy kicsit meggyengült az egyensúly érzésem. Egyedül nem mehettem

el sehova se, így eléggé elszigeteltnek éreztem magam. Viszont nagy öröm volt, hogy a bátyám nem csak elvitt a Kispesti imaházba, de mellettem ült az istentiszteleten. A gyülekezet, amelyben felnőttem, nagy szeretettel fogadott, és többször is lehetőséget adott a szolgálatra. A lelkipásztor sajnálta, hogy nem lehet jelen az érkezésemkor, mert tudta, hogy a mentőkön kívül senkit sem engednek közel hozzám. Aztán elmondott egy történetet egy misszionárius házaspárról, akit senki sem várt, amikor visszatértek a szolgálati útjukról. Azzal vigasztalta a férj a feleségét, hogy: *"de, Anyukám, mi még nem érkezünk haza"*. Igazat megvallva, ezzel engem vigasztalni sem kell, mert pontosan így érzek: még nem érkeztem haza.

Nem csak azért érzek így, mert Budapest nagyon megváltozott. Tulajdonképpen egyedül eddig csak a Koki-ig (kőbánya-kispesti vasútállomás) és a lőrinci egészségügyi központig jutottam el. Mostmár bátran közlekedem buszon, villamoson is. Még a lépcsőzés sem számít. Annyira nem, hogy két

hétrel ezelőtt, amikor le akartam futni az alagsorba, fejjel lefelé sikerült megérkezniem. Eltört a kezem, begipszelték. Másnap eltört az orrom, nem gipszelték be. A jobb járomcsontom alaposan megütöttem, Napokig úgy tűnt, mintha kifestettem volna magam piros, kék, zöld, majd sárga festékkel. Mintha ez még nem lett volna elég, belázasodtam, és néhány apró pattanás jött a bőrömrre. Egy pár napig otthon birkóztam a lázzal, de amikor a panadol felmondta a szolgálatot, bevonultam a kórházba. Közben az egyik pattanás fele fájdalmasan több centiméteresre duzzadt, ezért, erős intravénás antibiotikumos kezelésre állítottak a kórházban. Szóval, még tényleg nem értem haza.

Mindezek ellenére az orvosok nagyon meg vannak elégedve a munkájukkal. A főorvos azt mondta, hogy jövő Húsvétra vissza mehetek Afrikába. Szeretnék is, mert még egy néhány dolgot el kellene rendeznem ott, hogy nyugodtan csücsülhessek az édes krumpli leveleken, amiket magammal fogok hozni Afrikából. Majd amikor egyszer végleg hazaérek valahova. Esetleg a sírhantomra ültethetik. Gyorsabban nő, mint a borostyán és még meg is lehet főzni spenót helyett.

Afrikából rendszeresen kapok híreket az Interneten keresztül is és telefonon is. A közvetlen munkatársam és főnököm, *Titus (Alhaji S. Kamara)* testvér gyakran föl hív és beszámol, mennyien imádkoznak értem. Vele együtt jártuk a gidres-gödörös poros országutakat, hogy a *Mozgó Bibliaiskolával* eljussunk az ország legszegényebb emberei közé és ott is képezzünk ki olyan testvéreket, akik alkalmasak az evangélium hirdetésére. Ez a munka most egy kicsit lelassult, de nem állt meg.

A ház, ahol laktam, most vendégházként szolgál az utazástól elfáradt vándor prédikátorok, ügyeket intéző vezető testvérek számára. Nappal egy gondnok, éjszaka pedig az éjjeli őr vigyáz a ház biztonságára. Nekik köszönhető, hogy minden olyan szép rendben van, mint ahogy otthagytam. Erről időnként fényképet is kapok a facebookon. Jó híreket kaptam nemrég a *Baptista Általános Iskoláról* is. Lassan befejeződik a tanév. Az Ebola miatt az iskolák sokáig zárva voltak, de hogy a tanulók ne veszítsenek évet, ezért változott a tanítás időtartalma. Eddig első és második osztályban folyt a tanítás, most már lesz egy harmadik osztály is.

Hála az Úrnak, nincs már több ebolás beteg Sierra Leoneban. Hatalmas ünnepléseket rendeztek az egész országban azon a napon, amikor az *ENSZ Egészségügyi Világszervezete Sierra Leonet Ebola mentesnek nyilvánította*. Erről küldtem is egy érdekes felvételt a Facebookon, amely mutatta a teljes védőöltözetbe öltözött egészségügyi dolgozókat örömben táncolni. De sajnos a számla nagyon nagy. 3955-en haltak meg (akikről tudtunk). Körülbelül 12000 gyerek lett árva. A gazdasági élet meglassult, sokan elvesztették a jövedelmüket. Az ebolából gyógyultak egy része komplikációktól szenved (vakság, fájdalom, fáradtság érzés). A legnagyobb veszély a vírushordozás, mert az Ebola vírus sokáig megmarad a gyógyultak testnedvében.

Kérlek, továbbra is imádkozzatok a Sierra Leonei misszióért. Szeretnék visszaszameni, és talán tudok vinni ma-

gammal egy munkatársat is, aki majd átveszi a makenii missziós állomás vezetését. Az anyagi támogatást se hagyjátok abba, hiszen sokba fog kerülni a két repülőjegy, és a Sierra Leone-i munkatársaknak is szükségük van pénzre, hogy folytatni tudják a Mozgó Bibliaiskolát.

A Hálaadó napot, ugyanúgy, mint a születésnapom a kórházban töltöttem, de azért egy pulykacomb nekem is jutottam a sógornóm jóvoltából. Kérlek imádkozzatok a családomért. Most legtöbbet velük vagyok együtt, ők viselnek gondot rám. Hadd tapasztalhatnák meg az Úr gondviselő szeretetét, áldásait mindennapi életükben, munkájukban.

Még nem értem haza... vagy talán mégis? Mert ahol az Úr ott van, ott van az én hazám. Nem túl a csillagtengeren, hanem itt a szívedben, meg a kórházban is. Persze majd egészen más lesz, amikor majd szemtől-szembe látjuk Jézust, az angyalokat, a szenteket és mindazokat, akiket szerettünk. Áldott adventi készülődést és Boldog Karácsonyt kívánok.

Szeretettel, Kamilla

Sierra Leone

AN UNEXPECTED JOURNEY

I was not well prepared. I just put a few T-shirts into a bag and went to Freetown for a medical check up. Soon I found myself in the biggest hospital of the capital.

After taking the blood test, the doctors advised me to buy the ticket and seek medical help abroad. They prepared me for the journey, pumping several liters of blood into my veins. An S.O.S. Signal was sent through Facebook and the phone, and my superior traveled to *Makeni*

and collected some of my dresses from the mission house. The *Hungarian Baptist Aid* sent their emergency team leader and the ticket. A prayer chain was started for survival and a safe arrival to Budapest. I was not in the medical condition to fly to the US.

Arriving to Ferihegy, the ambulance took me off from the plane and transported to the hospital. Here the diagnosis of the African doctors was confirmed: CLL, *Lymphadenosis Leukaemia Chronica*. Chemotherapy was started and at the same time I was treated for Malaria, sepsis and *Entamoeba histolytica* infection. I was released from the hospital after one month, however I still have to go back to the hospital for chemo from time to time.

My brother provided a bedroom in his basement. I had to be very careful walking up and down the 15 stairs because I lost my balance very often. I was not able to go out alone to the streets.

However it was a great joy for me that my brother not only took me to the church but he stayed there sitting next to me at the worship service. My mother church received me with outstand-

ing warmth. The pastor apologized for not waiting for me at the airport but he was informed in advance that nobody would be able to go near me except the ambulance. Then he told the story of the missionary couple who were not welcomed by anybody on their return from the mission field. The man comforted his wife: "*But sweetheart, we didn't arrived home yet*". This is exactly how I felt; I didn't arrived home yet...

After a few weeks I became stronger. Now I can use the bus, get on and off the tram although I move around usually only in our neighborhood. But...I became so brave that one day I just wanted to run down on the stairs...and I arrived on my face! My hand broke in 3 places. The next day, I slipped on some leaves and my nose broke. They put cast on my

hand and my face started to change from red to blue, green and yellow. As if it were not enough, a small infection came out on my skin and at the same time I got a high fever. I had to go back to the hospital. I am still there getting strong antibiotics.

In spite of these events, the doctors are satisfied with their work and the professor promised that I could go back to Africa next Easter. That would be great because I still should arrange a few things over there.

Through the Internet and phone I regularly get news from Africa. Rev. Titus (*Alhaji S. Kamara*), my superior and coworker, often tells me how much they are praying for me. I used to travel a lot with him on the dusty, rough roads to reach people in distant places with the *Traveling Bible School*. This work slowed down a little bit but didn't stop.

The house that I rented in Makeni became a guesthouse to host church leaders who travel throughout the country helping the brethren in the rural area. Makeni is almost in the middle of the country. Sometimes I get photos of the compound; it looks as if I left yesterday.

I got good news about the *Baptist Primary School* as well. The academic year will be finished in December. Schools were closed because of the Ebola. That is the reason why classes stopped in December and not in June. January we can start teaching children of the 3rd grade as well. So far we had only 1-2 grade pupils.

There was joyful celebration all over the country on the day when the *World Health Organization* declared *Sierra Leone Ebola free*. However the epide-

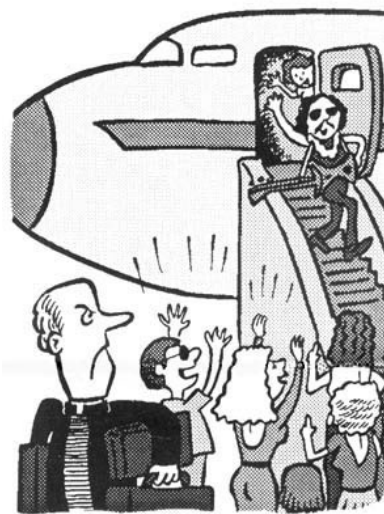
mic made huge damage. About 3955 people died, 12000 children became orphans, survivors suffer from complication, blindness, pain, tiredness and many of them became virus carriers. The economy slowed down, people lost their income.

Please, continue to pray for Sierra Leone. Pray for the brethren who continue the work there. Pray for me, for speedy recovery and return. I would like to take along with me a coworker who would take over the mission station in Makeni.

I spent Thanksgiving in the hospital. My sister in law sent a piece of turkey to me. Please, pray for my family, they are taking care of me now. Let them experience the love and blessings of our Lord in their work and daily life.

I didn't arrive home yet, did I? My home is in His presence, and He is in me, and around me, even in the hospital. Of course, I am waiting for the day when I will see face to face my Saviour, together with all the angels, saints and with those who already went away. Then I can say that I arrived. Have a wonderful Advent and Blessed Christmas.

Love, Gabriella Kamilla Furedi

NOT HOME YET

A missionary after devoting his life to the poor in South America, was returning to the U.S. Next to him on the plane was a famous entertainer coming back from a weeklong good-will-trip. The missionary couldn't help but notice the huge throng of fans at the gate, cheering the return of the famous entertainer.

"Lord, I don't want to sound ungrateful" the missionary prayed, "but I gave forty years of my life to South America, and this man gave only one week. Yet everybody welcomes him back home and there's not one person to welcome me."

"Relax, my son," the Lord replied. "You are not home yet." (EH 2001. nov.)

A Christmas Message from the BWA

The God Who is With Us

"A virgin will have a baby boy and he will be called, Immanuel," which means "God is with us!" (Matthew 1:23)

Washington (BWA)--Once again, Christmas comes. Not as a sedative to calm our nerves when turbulent events hurl sadness into spaces where happiness once reigned. Not as a medicine to lift our spirits when indescribable suffering fills our eyes with tears and our minds with fearfulness.

Christmas comes! Not as a palliative to numb our pain when we are swamped by surging waters that threaten to swallow us up. Not as a time of artificial illumination to help us cope with the darkness that blinds us to whatever real joy earth may host.

Christmas comes to remind us of an unmistakable truth: The God we serve is not aloof from the world, robed in amazing self-sufficiency, surrounded with glorious splendor, uncontaminated by the sinful human condition, and untouched by impurity.

The claim is true that God is transcendent, removed from the vagaries of life, unrestricted by the limitations of earthly existence, reigning in perfect peace. Yet, this is not all we know about God.

At Christmas, we remember that God enters into the rough and tumble of our lives. Because of love for creation, God sends Jesus the Son into this world to open up for us the way to the realm above in which earth's trials cannot match heaven's benefits.

Jesus comes. He sees and experiences the appalling circumstances in which many people eke out their existence. He smells the odor of a stall and he feels the effect of poverty. Together with his earthly family, he faces the terror caused by abuse of political power and he suffers the plight of those who are forced into refugee status.

It is Christmas! And when Jesus comes, a choir of angels bursts into singing; shepherds come in from the fields and magi travel from afar to greet him.

The God whom Jesus reveals is transcendent -- the one who is above us. But God is also immanent -- the one who is beside us and around us. This is the God who is with us in a world that cradles sadness, disappointment and even despair.

Here is good news for all of us, including those who feel trapped in difficult circumstances. We are not alone. God is with us. And when God comes to us, hope descends on us, praise ascends from us and, in defiance of the spiritual

forces of evil, we experience peace even in the midst of a storm.

Neville Callam General Secretary
Baptist World Alliance

Christmus Greetengs from Ruth Wright missionary

For many of my Middle Eastern friends living in America, Christmas is what they see in the stores. They join in with others who do not know why we celebrate Christmas. For them it is a time for family to be together and give gifts as we do, but the most important element is missing – Jesus.

So throughout the year, while I am with these friends, my desire is for them to hear about the only One who can do anything for them - Jesus. For some, their ears, eyes and even hearts are open and when they hear about Jesus they are very happy for a short time. And then "FEAR" clouds their thinking and they shrink back into their own religious ways – some who have even ignored their own ways for a while go back to deepen them.

This is the ministry – it requires compassion, patience, love and long commitments in relationships with people. Surely these virtues come from the Lord and He enables me to invest in their lives, and it is YOU who make it possible for me to do this.

Adeeba is a friend that I see every two weeks. I have known her for 24 years. In the beginning, very few of her family members were in the U.S., but now they are a large group. However, Adeeba is the one God connected me to and I believe He is at work in her heart. Apart from telling me she reads the Bible, she has watched a few DVD's I have given her. The latest thing is that she wants me to pray with her – not just before we eat, but long prayers privately in my car as we sit in a parking lot where she wants me to hold her hand. Only God knows what is going on. Last week she asked, "Can we meet every week?"

In my last newsletter I mentioned a family that has gone through severe health issues with their daughter. They travelled to their homeland in September and since returning to the U.S., Benazir* has not responded to my calls. Sometimes when God doesn't answer prayer as they want or expect – then it appears that my God doesn't hear or care for them. One thing that I well remember is Benazir saying to me before they went, "I want to see you and hug you and I will never forget you." So they remain in God's hands.

Two others from Iran, Hiva and Arezoo love being in America and working

hard. I see them nearly every week. They like hanging out with me and I enjoy them too. One has come to church a few times and one has pulled away from ever discussing spiritual things. Whenever God gives me an opportunity, I point them to Him. One day I trust they will too know the Lord.

I am also teaching Bible to any interested students once a week after their ESL class. When it began, I didn't know who would come or how many would attend. Five students have responded, all believers from Brazil or Korea. However this week one joined us from Iran who does not know the Lord. It has been a joy to get to know them, pray with and encourage them and study together. This is latest assignment God has given me.

As always, I will spend Christmas in North Carolina with my family for a few days. As 2016 draws near, may each of us learn more and more how to practice the presence of God in our lives every day.

A Merry Christmas to you all and thank you for your continued prayers and financial support. Blessings.

Ruth Wright

Karácsonyi levélrészlet Faulkner Terézia egykori misszionárius testvérnőtől

A mi ajándékozásunk egymásnak csak az Ő irántunk való szeretetének gyermekies, földi utánzása. „Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa.” (1Jn 4,9) De sajnos a világ önzően még ezt is a maga javára használta fel. Ezért marad ki Jézus Krisztus a karácsonyból. De bármi is legyen az ajándékozás indító oka, egy ünnep sem érinti meg úgy a kemény szívünket, mint a karácsony. Azt így mondja: „Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adtak azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.” (1Jn 1:12) Hogy Isten fiaivá legyünk, ahhoz a mi döntésünk is szükséges. Az Ő döntését ki ne ismerné? A János 3,16 a legjobb bizonyíték arra, hogy Isten szeret, és Ő az, aki a legdrágább ajándékot adta. „Mert úgy szeretett Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Pál apostol így folytatja: „Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Rm 8,32)

Örömteli karácsonyi ünnepeket és kegyelemben gazdag Újesztendőt kívánok számotokra!

Teri néni

KARÁCSONYFA? MINEK AZ?

Avagy: mitől karácsony a karácsony?

Kérdésed, kedves Kérdező, a szó szoros értelmében az "óttalálatos kérdés": Miért van a fenyőfa karácsonykor? Hát ez valóban nincs benne a Bibliában - hiszen Jézus korában nem volt különleges ünnep születésének a megünneplése, ha akkoriban egyáltalán ünnepeltek születésnapot az egyszerű emberek... És hát különben se igen szoktak egy fát állítani ahhoz, hogy megünnepeljék valakinek a születésnapját - pláne világszerte! Ki lehet Az, akinek a születéséről így emlékeznek meg?

Hogy a fenyőfa, karácsonyfa honnan jött? Tudtommal a XVI. században vezették be valahol német területen. Talán Luther Márton állította fel az első karácsonyfát.

A Bibliához mondjuk annyiból kapcsolódik, hogy gyertyák vannak rajta - az én gyerekkoromban még „igazi” gyertyák, nem lélektelen villanyégők.

És itt mi a kapcsolódás? Az, hogy a gyertyák a világosságra, a fényre emlékeztetnek.

A Biblia legelején ezt olvassuk: *"Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és pusztá volt, és sötétség volt a mélység színén... És Isten szólt: Legyen világosság: és lett világosság."*

János evangélista ezzel párhuzamosan kezdi evangéliumát, amely az új teremtés kezdetéről szól: *"Kezdetben volt az Ige(= a Szó), és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ez kezdetben az Istennél volt. Minden ő általa (= a SZÓ, Isten Szava által) lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága; És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. Volt egy Istentől küldött ember, kinek neve János. Ez jött tanúbizonysággul, hogy biztonyságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen ő általa. Nem ő volt a világosság, hanem jött, hogy biztonyságot tegyen a világosságról. Az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert, eljött már a világba. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt. De akik csak befogadták őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; ... És az Ige testté lett (= A SZÓ MEGTESTESÜLT és lakozott közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal."*

Kedves Kérdező, a karácsonyfáról áradó fényözön erre a dicsőségre van hivatva mutatni, emlékeztetni!

Jaj, kedves Kérdező, ha Te még nem ismered a Bibliát, tudod, hogy egy kicsit irigyellek? Én olyan jól ismerem ezeket a szavakat - de Te talán előszörre olvasd életedben! Vajon milyen lehet az?? Ezt én csak elképzelni tudom, valamennyire! - Olvasd lassan, figyelmesen - mint aki kincset, felmérhetetlen értékű kincset tart a kezében!

Egy ószövetségi prófécia az eljövendő Messiásról így szólt: *"De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van; A nép, amely eddig sötétségben járt, lát nagy világosságot; akik a halál árnyékának földjén lakoztak, fény ragyog fel fölöttök! Te megsokasítod e népet, nagy örömet (emlékszel? Íme, hirdetek néktek nagy örömet...)" szerzel neki, ... Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő válán lesz, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége..."*

Szóval Jézus Krisztus születése elválaszthatatlanul kapcsolódik a világosság fogalmához - és valóságához!

Jézus pedig később ezt mondta magáról: *"Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága."*

Természetesen a Fa, a fenyőfa, a karácsonyfa csak szimbólum - ami azonban a valóságra mutat.

Karácsonyt minden további nélkül ünnepelehetünk karácsonyfa nélkül is - mert a valóság megmarad: Jézus Krisztus, a világ világossága, Isten testté lett,

megtestesült Szava, akin keresztül Isten szól hozzánk.

Tudod, ezt az egészet el lehet képzelni úgy, mint valami vonatot: Jézus a "mozdony", ami mögött van a szerelvény, amely állhat nagyon sok, különféle nevű „kocsiból” - a karácsonyfa, a finom étel, az ajándékozás, az éneklés - meg ki tudja még mi... A szerelvény lehet hosszú. De ha hiányzik a mozdony, akkor álljon a szerelvény, a vonat akármilyen szép kocsiból, nem fog menni sehoha sem!

Vagy talán jobb úgy mondani, hogy Jézus az, aki életet lehel és értelmet ad mindennek, amit karácsonykor az ünnep köré „aggatunk”. De ha Ő nincsen, akkor bizony értelmetlen az egész - és degenerálódik egy ajándékozási örületté - maradnak a karácsonyi bulik a sok ivászattal, amiről egynémely ország különösen hírhedt. Mivel az emberek eltévesztették szem elől, sőt elvetették karácsony igazi jelentőségét, megpróbálnak valamit tenni a helyébe - de az bizony eléggé fakó, sőt ízetlen... Jézus Krisztust, Isten hatalmas ajándékát az egész emberiség számára lehetetlen bármivel helyettesíteni! De ha Őt tesszük az Őt megillető helyre ünneplésünkben, akkor ő meg tudja áldani és értelmessé tudja tenni azt. És Jézus pontosan azért jött, hogy elvezessen minket a mennybe, visszavezessen Istenhez.

"Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet - senki sem jöhet az Atyához, hanem csak én általam!"

Nem kis jelentőségű, egy ilyen állítással előállni: *"Én vagyok - a világ világossága, az Út, az Igazság és az Élet.... - és minden jel arra mutat, hogy ez valóban így is van! Képzeld csak el, ha ma valaki ilyen állításokkal hozakodna elő! Jézus viszont emberek millióinak az életét változtatta meg, mégpedig gyökeresen, rosszról a jóra! Tehát bátran adhatunk hitelt szavainak!"*

Hát, ennyit magyarázatként - talán ez volt a legfontosabb - és ez a legrövidebb!

Nem tudom, hol fogod ezt olvasni, de gondolj karácsony áldott üzenetére! Tedd Jézus Krisztust egyszerűen az Őt megillető helyre életedben, hiszen Rád is vonatkozik az, hogy „nélküle semmi sem lett, ami/aki lett” - még Te sem, kedves Kérdező! Ő vár rád - mert eljött, Érted is! Mondj neki, csak annyit, hogy "Uram, itt vagyok! Jövek!" - és jöjj, és örülj! "Mert íme, hirdetek néktek nagy örömet!" - Ez pedig valami nagyon különleges! Ne passzolgat el! Próbáld csak ki - és megtapasztalod, hogy az öröm ott lesz Tebenned is!

Aniko Williams

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

Ünnepi könyvajánló

Szeretettel ajánljuk minden bibliaolvasó testvérünknek, fiataloknak és idősebbeknek egyaránt az újesztendő minden napjára igéket kijelölő és bibliaolvasó segédanyagként szolgáló *Áhítat 2016* című kiadványunkat. Áhítatoskönyvünk, amely alapján sok ezren olvashatjuk ugyanazon a napon ugyanazt az igét, segít egységet kovácsolni a magyarországi baptista testvérek között. A lelki egység nem csak emberi törekvés, hanem az Úr Jézus szerinti szándék is.

A kiadvány új, átgondolt szerkesztési módja immár negyedik éve segíti a rendszeres igeolvasást. Mindezt a sok jó vélemény alapján írhatjuk. Manapság felgyorsult világunkban a reggelek sem olyan nyugodtak, mint hajdanán. Az ígérek, amely megalapozhatják mindennapjainkat azonban a gyorsabb munkatempóban is szükségünk van. Ezt segíti a kiemelt igevers és az összefoglaló mondat.

Áhítatunkban továbbra is megtalálhatóak minden napra az elmélkedést segítő magyarázó gondolatok.

A kiadvány abban is segít, hogy igével zárjuk a napot. Megtaláljuk benne a vasárnapi imaórák ajánlott témáit, a vasárnapi iskolai foglalkozások anyagát, és találunk benne hosszabb távra tervezett bibliaolvasási programot Biblia két év alatt címmel.

Kiadványunk zsebkönyv formátumú kivonata, az *Iránytű*, szintén kiadásra kerül. Érdemes az igét az Áhítat alapján olvasni, mert mindenki talál benne magára szabott ösvényt, amely a Szent-írásból vezet! Bátorítjuk kedves testvéreinket, hogy táplálkozzunk naponta a Szentírás-

ból, amelyben segítségünkre lehet a most megjelenő *Áhítat 2016* és az *Iránytű 2016*!

Várady Endre

Az *Áhítat* ikertestvéreként születik meg minden esztendőben a *Múlt, jelen, jövő baptista kalendárium*, amely egyházunk évkönyve. Évről évre krónikaszerűen számol be minden olyan lényeges eseményről, amely az elmúlt esztendőben a magyarországi baptisták életéhez kapcsolódott. Eseményekről, amelyek gyülekezeteinkben, országos egyházunkban, vagy világszerte, a baptisták nagy családjában, de szélesebb kitekintéssel hazánk ökumenikus közösségében történtek. Fontos, hogy tudjunk egymásról, hogy tájékozottak legyünk a keresztyén világ eseményeiről, mert ezek az információk hatással lehetnek a gyülekezeti, és személyes életünkre is. Ősi baptista alapelvünk a gyülekezeti önállóságot hangsúlyozza, de azt is tudjuk, hogy gyülekezeteink szövetségbe tömörülve, egymást segítve erősítik egymást. Ennek az összekötő szerepnek egyik nagyon fontos eszköze egyházunk sajtója.

A *Múlt, jelen, jövő baptista kalendárium* nem csak híreket, eseményeket közöl, gazdag színes képanyaggal, hanem aktuális kérdésekkel is foglalkozik. 2016. évi számunk egyik sorozatához a migrációs helyzet adta az ötletet. Így születtek az igazság és az irgalom kérdését tárgyaló írások. Egyre több baptista testvérünk fejté gondolatait a közkezdelt Facebook közösségi portálon, de nagyon nem mindegy, mit ír abban egy baptista hívő, ezért egy biblikus szellemben megfogalmazott

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Kelemen Szabolcs lelkipásztorért és munkatársaiért.

írás segíti a kommentelőket. Kiadványunk lapjairól most sem hiányoznak a történelmi és irodalmi jellegű írások, és a hitet erősítő gondolatokban gazdag cikkek. Olvassa áldással mindezt, aki baptista kalendáriumunkat megnyitja!

Marosi Nagy Lajos

A kiadványok a Baptista Könyvesboltban (H-1068 Budapest, Benczúr u. 31; további info: mbekonyvesbolt@gmail.com) vásárolhatók meg, áruk egyenként 1300 forint, a kettő együtt 2600. Ne feledkezzünk meg arról, hogy a postaköltség minimum megduplázza az árat. A lelkipásztorok, meg a szerkesztő is szívesen segít a megrendelésnél.

A tízparancsolat és én (4)

"Az Úrnak a te Istenednek nevét HIÁ-BA fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az Ő nevét HIÁ-BA felveszi." 2Móz 20,7

Aminek nincs oka, annak okozata van

"Eszetekbe juttatom továbbá, atyám-fiai, az evangéliumot, melyet hirdettem nektek, melyet be is vettetek, melyben álltok is, amely által üdvözültök is, ha megtartjátok, aminémű beszéddel hirdettem nektek, hacsak nem HIÁBA letetek hívőkké." 1Kor 15,1-2

Első hallásra fenyegetően komoly parancsolat, mert szinte gondolkodás nélkül istenezünk. Sokáig csak ennyit értettem ebből a parancsolatból, ami áll is, de ahogy Isten minden igéje magában foglalja az összes többi igéi igazságot, úgy ez is. Úgy, ahogy a kenyér minden morzsája ugyan olyan ízű, mint az egész kenyér.

Amikor a leány férjhez megy FELVESZI a férje nevét. Olyan ez, mintha veszítene személyiségét, és beleolvad a másikba. De ez nem tragikus, ha önként és szeretetből teszi. Tudja, érzi, hogy ebben a szeretetben ő gazdagodik majd.

"Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak nevezettünk! A világ nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt." 1Ján 3,1.

Ezért mondja az Ige, hogy jól át kell gondolni, ahogy a már idézett Igében mondja a nagy apostol, *"hacsak nem elhamarkodottan lettetek hívőkké."* Akik Jézusnak azt mondák, hogy követni szeretnék, Jézus azt mondta, hogy gondolják meg, és ne a pillanatnyi lelkesedésükben döntsenek. *"Lőn pedig, mikor menének, valaki mondta neki az úton: Követlek téged, Uram, valahová mégy! És mondá neki Jézus: a rókáknak barlangjuk van, és az égimadaraknak fészkeik; de az Emberfiának nincs fejét hová lehajtania."* Lk 9,57-58.

E parancsolat megértésében segített nekem Jézus példázata a Mt18,23-35-ből. Isten országa olyan, mint az a király, aki szolgájának elengedte a tízezer tálentomos adóságát, de ő nem volt képes szolgatársának elengedni a századnáros tartozását, sőt fojtogatta és börtönbe zárta! A király megtudja, és visszavonja kegyelmét a gonosz szolgától. Jézus magyarázata pedig: *Eképpen cselekszik az én Mennyei Atyám is veletek, ha szívből meg nem bocsájtotok, kiki a maga atyjafiának vétékét."* Valamennyien hajózzunk az élet tengerén. Ki-ki erejéhez, képességéhez mérten halad. Ha valaki belátja, hogy egyedül nem megy, és segítséget kér Istentől, Isten megadja, mert megígérte, felajánlotta: *"És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged, és te dicsőítesz"*

engem." Zsolt 50,15. És az Úr cselekszik, a Szentlélek által: a csónak, a mi testünk, az megmarad, de az Úr elveszi az evezőket, és vitorlát kapunk. Ezután a Szentlélek szele visz bennünket. És a Mennyei Király zászlaja alatt hajózzunk, melyen Jézus Krisztus neve áll. Az én felelősségem, hogy éljek a kapott kegyelem szerint, és akkor a Szentlélek erejével (ingyenes) csodás messzeségekbe tudok eljutni! Ha nem élek a Szentlélek tanácsa és vezetése szerint, akkor meg fogok állni, kint maradok a nyílt vízen, kiszolgáltatva a világ-tenger szeszéjének, a magam szegényére, és sokak megbotránkoztatására!

Sokunknak az a tapasztalata, hogy ebben az engedelmes átadásban, ez egy gyönyörű utazás. Még a legnagyobb viharokban is - (Istvánt kövezik, de ő látja a megnyílt eget!) - mert az Úr Jézus velünk van. *"Jézus karjába bizton hajtom fejem le én. Abban találok üdvöm, ha nyugszom hű szívén."*

A megtérés, az evezők elhagyása, e szép hajózás kezdete. Tanulunk vitorlázni, tanulunk a Szentlélekkel élni. A Szentlélek biztosít arról, hogy Isten gyermekei vagyunk, és elménket Krisztus elméjére alakítja át. Isten minket egyenként, személy szerint szeret, mert Ő is személyiség, és mi vele csak kölcsönös szeretetben élhetünk. Ezért minden könnyelműség fájdalmas csalódás lehet. Közösségre lépni, felvenni a nevét, a legszentebb, a legnemesebb Úrnak - meggondolatlanul - veszélyes! Értéktelenné tenni Jézus szeretetét, sértú és HIÁBAvaló, mert nem is lehet. Az is nagy hiábavalóság, amikor sok evangélista úgy kínálja Jézust, mint a boldogság, a jólét eszközt.

Miért ilyen haragos a király Jézus példázatában? Mi tudjuk - legalábbis nekünk úgy tűnik, hogy Isten némelyeknek könnyen megbocsájt súlyos bűnöket, né-

melyeknek pedig még lehetőséget sem ad a bocsánatra. A nagy adós nem kap újra kegyelmet, bár próbálkozik. Azért nem, mert megismerte a király jó szívét, de nem értékelte. HIÁBAVALÓVÁ tette azt: *"Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivel nem becsüli meg az Úrnak testét."* 1Kor 11,29. *"Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat."* Zsid 10,26. Pedig az Úr Jézus bizalmába fogadott: *"Nem mondalak többé titeket szolgáknak, mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura: titeket pedig barátainknak mondalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek."* Jn 15,15. Az Úr Jézus mérhetetlenül sokat fektetett be abba, hogy mi az Ő nevét viselhetjük, az Ő nevében imádkozhatunk, kérhetünk, járulhatunk a Mennyei Atya elé!

Leginkább azt mondják, hogy nem volt az illető megtérve. Hát ez elég hamar ki is derül.

Történt, mondják, egy részeg férfi, késő éjje futott le a folyóhoz, és szokása szerint beugrott a csónakjába, és evezni kezdett. Meresztgette a szemét, és bár már hajnalodott, sehogy sem tűnt fel neki a túlsó part. Mikor hátra nézett vette észre, hogy el sem indult. Sietében nem oldotta el a csónak kötelét a cölöptől. Részeg fejjel úgy érezte, hogy halad. A Biblia úgy tanítja: gondolni, tenni, érezni. A világ pedig: érezni, tenni. gondolni.

Az Úr, az Ő nagy szeretetéből, bekapcsol minket lelki növekedésünk folyamatába, ezért közli velünk akaratát. Felelőssé tesz. Felelőssé annak, akinek nevét viseljük, *"mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az Ő nevét HIÁ-BA felveszi."*

Nagyajtai Eszter